

og dette Varsel, som erede Rigsdagsmand i den Henseende stillede, et Varsel, som jeg iøvrigt ikke ganske kunde tiltræde, er gaaet i Dypfyldelse. Lovforslagene ligge hen og visne. Alt er samlet til Finantslovsforlaget, men dette grønnes da ogsaa ganske som Mark og Skov i disse frugtbare Måidage, og det finder jeg er mærkværdigt. Jeg finder, at dette er mærkværdigt paa Grund af de Udtalelser, som ellers ere komne fra det Medlem, jeg sigtede til før, nemlig det erede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), og fra de mest betydende Finantsmand her i Thinget. Jeg regner dertil den erede Ordfører for Finantsudvalget (Holstein). Han har gjentagende sagt, at med Hensyn til Sovepunkterne kunde der ikke være noget Udfald at give paa det af Folkethinget Bedtagne, og dette var rettet ikke blot til Ministeriet, men ogsaa til det andet Thing. Finantsudvalgets erede Formand (Bojssen), som iøvrigt jo ikke ofte har taget Ordet, har dog sluttet sig til den samme Mening, og det Medlem, som jeg først nævnte, det erede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) har ligeledes holdt sig dertil, og jeg formoder, at disse tre Rigsdagsmand, som jo — set fra et Benstrestandpunkt og i det Hele taget — ere de mest indflydelsesrige Mænd her i Thinget med Hensyn til Finantsloven, have jo i Grunden staaet paa det samme Standpunkt, som det erede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds stod i en af Sommer sessionerne. Da sagde han til Modpartiet: Vilde I Overenskomst, saa er Liden nu, komme I i næste Samling, saa er det for sent, saa kunne vi ikke modtage Evers Forslag! Det er paa dette Standpunkt, at Benstres Ledere og Førere her i Thinget have staaet under de fire første Behandlinger af denne Finantslov, og naar de nu komme her efter nogle faa Døgn's Varsel og give os en ny Finantslov, som er stik imod disse Standpunkter, saa mener jeg, at det er et nyt Forslag. Fællesudvalgets Flertals Indstillinger mangle politisk Holdning, og det er i den Henseende, at jeg for det Første anser mod de erede Medlemmer af Fællesudvalget, som ere der paa Benstres Vegne. Men det er ikke blot Lovgivningsmagten, som har ligget i Dvale her i Folkethinget denne Vinter over; det er ogsaa vigtige Finantslove. Der kom et oplivende Pust her i denne kjedelige og langtrukne Samling, da der var Tale om den midlertidige Finantslov, den Finantslov, hvorpaa det høie Ministerium har levet det forrige Finantsaar; da kom der et Pust, og en anset Rigsdagsmand, Biborg Amts 2den Valgkreds' Representant (Klein), bragte det dertil, at man i vide Kredse begyndte at give det erede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds Medhold i, at Ministeriet ikke burde sidde længere, og saa

var der denne vidunderlige kolossale Tillægsbevillingslov, som ligeledes mødte afgjort Misbilligelse her i Thinget. Af disse to mærkværdige Finantslove — den høitærede Finantsminister er mange-sidig i sin Statskunst, han forstaaer at opfinde mange Slags Love, og saa længe han sidder paa sin Plads, anser jeg ikke Enden for at være kommen paa disse Mærkværdigheder — af disse to monstrøse Love udeblev den midlertidige, den kom ikke her til Behandling, uagtet vore Ledere og det erede Medlem fra den anden Side (Klein) høit og klart og grundlovmæssig forlangte det, og Tillægsbevillingsloven er ikke bleven til Noget endnu. Saaledes ligger ikke blot den egentlige Lovgivning hen i Dvale og i braf Tilstand, men det Samme er for en stor Del Tilfældet med vore Finantslove, og derfor henvender jeg den Bemærkning til det oftnævnte Medlem, det erede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds, at han har ikke sørget for, at der kom Grønhed og Frodigthed i den Midlertidige og i Tillægsbevillingsloven, at han ikke har sørget for det, før han kommer her og fører sine Meningsfæller ind paa at bryde de Standpunkter, som han selv har forseglet i denne og i en tidligere Samling. Jeg siger altsaa, at vore Føreres Stilling mangler politisk Holdning i den Henseende, men jeg siger endvidere, at Fællesudvalgets Flertals Indstillinger ere forhastede; de ere forhastede, fordi de ikke have faaet nogen Indrømmelse til Veberlag for de Dpofrelser, som fordres i Folkethingets Bevillingsmyndighed. Det er ikke for de Millioner, som man vil have mere af os, men for den forfatningsmæssige Grundsætning, at jeg her tale, og jeg mener, at Flertallet maatte fra et Benstrestandpunkt have vist, hvad Ministeriet vilde, og haft en Overbevisning om, at saadanne Stridspunkter som disse ikke kunne ventes i Fremtiden, men et saadant Tilfald vil man forgivees søge i Betænkningen, og den erede Ordfører har vistnok heller ikke idag udtalt noget Saadant; men dertil kommer nu, at Fællesudvalgets Flertal, forsaavidt Benstremændene angaar, ikke har faaet afluttet nogen Overenskomst med Modpartiet. Vi se jo her, at albrig saa snart er Forhandlingen aabnet, saa er Fællesudvalgets Ordfører (Holstein) og dets Formand (Kimestad) i Debat om, hvad der er indbrømmet, og hvad der er bestridt. De samme to Herrer ere tilmed begge Medlemmer af Flertallet. Derfor der nu er saadan en Strid, som det jo viser sig, der er, mellem de to første Mænd i Flertallet, hvad vil der da ikke være blandt dem, som trufne ved Saarene ville stemme for Flertallets Indstillinger, og hvad vil der ikke være mellem Folkethinget og det høitærede Ministerium angaaende Univeristet? Og vi høre jo